

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1067/2013

2013 m. spalio 30 d.

kuriuo dėl didžiausios leidžiamosios teršalų dioksinų, dioksinų tipo PCB ir ne dioksinų tipo PCB koncentracijos sausumos gyvūnų kepenyse iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1881/2006

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

įrodymai, ar ateityje būtų tikslinga teisės aktais nustatyti koncentraciją kepenyse pagal produktą, o ne pagal riebalus;

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 315/93, nustatantį Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1881/2006, nustatančiu didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas ⁽²⁾, nustatyta didžiausia leidžiamoji dioksinų ir dioksinų tipo polichlorintų bifenilų (PCB) koncentracija tam tikruose maisto produktuose, įskaitant tam tikrų sausumos gyvūnų kepenis;

(2) 2011 m. liepos 5 d. Europos maisto saugos tarnybos (toliau – EFSA) mokslinė grupė, nagrinėjanti teršalų maisto grandinėje klausimus (toliau – mokslinė grupė), Komisijos prašymu priėmė nuomonę dėl pavojaus visuomenės sveikatai, susijusio su didele dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracija avių ir elnių kepenyse ⁽³⁾;

(3) Komisija paprašė šioje nuomonėje nurodyti, ar gali padidėti pavojus vartotojų, priklausančių gyventojų, vartojančių tokius produktus, pogrupiams (pvz., nuolatinių vartotojų, tam tikros dietos besilaikančių žmonių ir pan.), sveikatai. Nuomonėje taip pat turėtų būti ištirta, kodėl avių ir elnių kepenyse nustatoma didelė dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracija, ir pateikti moksliniai

(4) mokslinė grupė padarė išvadą, kad reguliariai vartojant avių kepenis dioksinų ir dioksinų tipo PCB poveikis vidutiniškai gali padidėti apie 20 % Kai kada vartojant avių kepenis didelis šių teršalų kiekis gali viršyti leidžiamą savaitės normą (toliau – LSN). Mokslinė grupė padarė išvadą, kad dažnai vartojant avių kepenis – ypač vaikams ir reprodukcinio amžiaus moterims – gali kilti sveikatos problemų;

(5) mokslinė grupė taip pat padarė išvadą, kad dioksinai ir PCB natūraliai kaupiasi dirvožemyje ir nuosėdose. Dioksinų ir PCB iš dirvožemio į augalą per šaknis paprastai patenka nedaug. Pastaraisiais metais keliuose avių kepenų mėginiuose iš įvairių Europos šalių buvo nustatyta didelė dioksinų ir PCB koncentracija, nors mėginiai nebuvo susiję su konkrečiais taršos šaltiniais. Avių ganymas yra pirminis poveikio avims veiksnys. Ganos avys gali gauti dirvožemio per ant daržovių nusėdusias daleles arba tiesiogiai misdamos ganyklų žole, kuri yra arti žemės paviršiaus. Dirvožemio suvartojama labai įvairiai ir priklausomai nuo sezono: pranešta, kad suvartojamo dirvožemio kiekio mediana yra apie 8 % sausosios medžiagos kiekio. Apskritai suvartojamas dirvožemio kiekis gali labai prisidėti prie dioksinų ir PCB poveikio avims. Turima nedaug duomenų apie dioksinų ir (arba) PCB patekimą į avių kepenis iš pašarų. Priklausomai nuo konkrečių polichlorintų dibenzo-p-dioksinų (PCDD), polichlorintų dibenzofuranų (PCDF) ir PCB giminingų junginių, patekimo koeficientai, apie kuriuos buvo pranešta, buvo nuo 5 iki 175, ir kepenų atveju buvo maždaug 4 kartus didesni nei mėsos arba inkstų audinių atveju;

(6) EFSA taip pat padarė išvadą, kad avių kepenys – svarbus dioksinų ir PCB kaupimo organas. Atsižvelgiant į metabolizmo skirtumus, galima iš dalies paaiškinti, kodėl, palyginti su galvijų kepenimis, avių kepenyse susikaupia santykinai daug dioksinų ir susijusių junginių;

⁽¹⁾ OL L 37, 1993 2 13, p. 1.

⁽²⁾ OL L 364, 2006 12 20, p. 5.

⁽³⁾ EFSA mokslinė grupė, nagrinėjanti teršalų maisto grandinėje klausimus (CONTAM). Mokslinė nuomonė dėl pavojaus visuomenės sveikatai, susijusio su didele dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracija avių ir elnių kepenyse. EFSA leidinys, 2011 m.; 9(7):2297. [71 p.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2297. Galima rasti internete adresu www.efsa.europa.eu/efsajournal.

(7) EFSA padarė išvadą, kad net jei yra galimybė, kad kepenyse vyksta sekvestracija ir dioksinai ir PCB nėra visiškai susiję su kepenų riebalais, tai neturėtų jokio poveikio rezultatams, išreikštiems riebalais arba gyvuoju svoriu, nes visi dioksinai ir PCB ekstrahuojami atliekant analizę nepriklausomai nuo kepenų dalies, kurioje jie yra;

- (8) Komisija paprašė Europos Sąjungos etaloninės dioksinų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose laboratorijos (toliau – ESEL) ištirti, kaip skirtingi ekstrahavimo metodai turi poveikio dioksinų ir PCB koncentracijai avių kepenyse, kai analizės rezultatai pateikiami riebalų pagrindu arba drėgno svorio pagrindu. ESEL padarė išvadą, kad dioksinų ir PCB koncentracija buvo žymiai didesnė jų nustatytus riebalų pagrindu, palyginti su drėgno svorio pagrindu nustatoma koncentracija. Dioksinų ir PCB koncentracija, nustatyta riebalų pagrindu, avių kepenyse priklausė nuo taikyto ekstrahavimo metodo arba tirpiklių, taigi – nuo gauto riebalų kiekio. Lyginant rezultatus, gautus drėgno svorio pagrindu, dioksinų ir PCB koncentracija buvo pakankamai panaši;
- (9) todėl, siekiant užtikrinti rezultatų, susijusių su dioksinų ir PCB koncentracijos sausumos gyvūnų kepenyse nustatymu, palyginamumą ir vienodą požiūrį į reikalavimų vykdymo užtikrinimą visoje Sąjungoje, tikslinga nustatyti didžiausią leidžiamą koncentraciją remiantis drėgnu svoriu, kaip jau nustatyta žuvų kepenims ir jų šalutinių produktų gaminiams;
- (10) tikslinga nustatyti, kad didžiausia leidžiamoji koncentracija nebūtų taikoma maisto produktams, kurie teisėtai pateikti rinkai iki taikymo dienos;
- (11) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Keitimo nuostatos

Reglamento (EB) Nr. 1881/2006 priedo 5.2 punktą pakeičiamas taip:

„5.2	5.1 punkte nurodytų sausumos gyvūnų kepenys, išskyrus avis ir jų šalutinių produktų gaminius	0,30 pg/g drėgno svorio	0,50 pg/g drėgno svorio	3,0 ng/g drėgno svorio
	Avių kepenys ir jų šalutinių produktų gaminiai	1,25 pg/g drėgno svorio	2,00 pg/g drėgno svorio	3,0 ng/g drėgno svorio“

2 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas netaikomas produktams, kurie buvo pateikti rinkai anksčiau nei iki 2014 m. sausio 1 d., laikantis tuo metu taikomų nuostatų.

2. Įrodyti, kada produktai buvo pateikti rinkai, privalo maisto ūkio subjektas.

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. spalio 30 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO